TV3, 24/11/26

L'herència de Gaudí ja és pública: menys de 3.000 pessetes i la casa al Park Güell

Per primera vegada, 100 anys després de la seva mort, es pot consultar el document de tot el que va deixar Gaudí

L'inventari de **l'herència d'Antoni Gaudí** ha passat a ser de consulta pública amb el **centenari de la seva mort**. És el límit legal que marca la llei per preservar la intimitat de les persones que han mort i també s'assumeix que han desaparegut les generacions directament afectades, tal com explica el degà del Col·legi Notarial de Catalunya, **José Alberto Marín Sánchez**.

A partir d'ara, tant acadèmics com historiadors o simplement curiosos podran consultar l'inventari al Col·legi Notarial de Catalunya. El document recull que Gaudí **va deixar dos comptes bancaris** amb menys de **3.000 pessetes** en total **i la residència de l'arquitecte al Park Güell**, a l'antic municipi de Gràcia.

Un dels comptes corrents tenia un saldo de 1.870 pessetes amb 8 cèntims a la sucursal del Banc d'Espanya de Barcelona. L'altre, 1.121 pessetes amb 54 cèntims en una llibreta de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. L'immoble del Park Güell es va valorar en **45.000 pessetes**.

Segons el director de Recerca i Difusió de l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona, Antoni Albacete Gascón, el document mostra **l'austeritat amb què vivia l'arquitecte** i el poc interès per les coses materials.

Qui són els hereus de Gaudí?

L'arquitecte **va morir sense descendència**, perquè era solter i la seva neboda Rosa Egea Gaudí, de qui es feia càrrec, va morir abans que ell. La seva ferma voluntat era **vendre tots els seus béns** per destinar l'import obtingut a **finançar les obres de la Sagrada Família**.

La manera que va tenir Gaudí de fer constar la seva última voluntat va ser a través de **tres hereus de confiança**, una figura del dret civil català que deixava la gestió de la seva herència en mans d'un cercle íntim de col·laboradors. Aquestes tres persones designades van ser **el mossèn del temple en construcció**, Gil Parés i Vilarasau; **el metge de la família** i estret amic de l'arquitecte, Pere Santaló i Castellví, i Domènec Sugrañes i Gras, **arquitecte i el seu fidel deixeble**.

A la mort d'Antoni Gaudí, el juny del 1926, **atropellat per un tramvia**, aquestes tres persones van declarar davant de notari que l'última voluntat de l'arquitecte era destinar la seva herència a fer créixer el temple expiatori.

La importància de l'inventari de l'herència

Antoni Gaudí va fer **testament l'any 1911**, 15 anys abans de la seva mort. El va fer a Puigcerdà, on es va refugiar mentre es guaria d'una malaltia que finalment va aconseguir superar.

Un incendi a la notaria de la Cerdanya va destruir el testament de l'arquitecte l'any 1936, però gràcies al document que ara s'ha fet públic –inventari del testament– sabem quina va ser l'última voluntat d'Antoni Gaudí. Actualment, aquest inventari és l'única oportunitat de consultar en un **document original** el contingut exacte de l'herència de l'arquitecte.

Curiositat de les últimes voluntats de Gaudí

El document **incorpora el certificat d'últimes voluntats**, és a dir, un paper oficial que acredita que no hi ha més testaments fets per Antoni Gaudí. La persona encarregada de signar aquest certificat va ser **Manuel Azaña**, deu anys abans de convertir-se en president de la Segona República. Azaña era, aleshores, funcionari del Ministeri de Justícia.

De consulta pública a l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona

Com passa amb tots els documents notarials, l'inventari de l'herència de Gaudí passa a ser de consulta pública 100 anys després de la seva mort i estarà a disposició de tothom qui el vulgui consultar **a l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona**, al Col·legi Notarial de Catalunya.

No és l'únic document relacionat amb Antoni Gaudí i la seva obra que es conserva a l'Arxiu. També **hi ha l'acta de col·locació de la primera pedra de la Sagrada Família,** o un altre document molt més recent: l'escriptura que deixa constància de **la finalització de la Torre de Jesús, signada pel papa Lleó XIV** i l'aleshores arquebisbe Joan Josep Omella davant de notari, en la visita d'enguany del pontífex a Barcelona.

L'Arxiu rep anualment de forma presencial més de tres mil consultes de documents diversos, que van des del segle XIII al XX. **És el primer fons notarial de l'Estat** per la seva antiguitat i és un dels més importants de tot Europa, juntament amb el de París i el de Gènova.